

Biblioth. Acad. Ingolst.
Compendium
LINGVÆ
POLONICÆ IN
gratiam Juventutis
Dantiscanæ colle-
ctum.

NICOLAO VOLKMARO.

Bibl. Acad. Ingolst.

DANTISCI,
Excudebat Martinus Rhodus
Anno 1612.

P R A E C L A R Æ I N-
dolis, magnæq; spei Ade-
scentulis, Michaeli Kerli, Johanni Bran-
des & Henrico Schvartzvald, patricijs
Dantiscanis, discipulis suis
charissimis S.

Q UÌ lingua Polonica operam dare,
& progressum in ea aliquem facere
cupiunt, ingenui ac Nobiles adolescentuli,
tribus mihi videntur magnopere opus ha-
bere adminiculis, quorū Primum præce-
pta contineat Grammaticalia, quæ proprie-
tates dictionū & inflectiones demonstrent,
cū quibus non incommodè coniungeretur
Dictionaryus aliquis Latinopolonicus vel
Polonicolatinus, unde singularum vocum
propria significata peti possent. Alterū, ut
autore aliquem Polonicum, vel è latino in
Polonicū translatum in manib; habeant
quæ assiduè legant & relegant, literarum
proprietas & differentias inde cognos-
cant, & linguam suam ad duram illam
& asperam, quam præ se ferre videtur

hoc Idioma, pronunciationē paulatim as-
suefacere discant, Tertium est, ut accedat
v̄sus in loquendo, scribendo, vertendo, &
componendo, ut hac ratione ea, quae præce-
ptionum auxilio particulatim quasi colle-
cta & asservata sunt in copiosam suppelle-
tūlē excrescant, habitum comparent, &
plenam tandem huius linguae cognitionem
discēntibus suppeditent.

Eisī vero multi etiam absq; his, solo usū
contenti, mediocriter illam addiscant, ta-
men ex millibus vix aliquot paucos inue-
nies, qui propriè, exactè, & absq; verbo-
rum & sententiarū mutilatione animi sui
sensa proloqui possint: Quanti etiam inter-
sit, ut ex ipsis fundamentis statim ab initio
aliquid tradatur & percipiatur, nemo est,
qui non intelligat. Cum autem in tanta li-
brorum Polonicorū penuria destitutos vos
his adminiculis esse viderem, mearum esse
partiū arbitratus sum, ut studia & conda-
tus vestros hac in parte pro virili adiuna-
rem, Collegi igitur & concinnam compen-
dium

dium hoc breuissimum, primum study &
diligentiae vestræ adminiculum futurum,
ex quo ea, quæ ad fundamēta huius linguae
pertinere videntur, breui tempore & exi-
guo labore cognoscere potestis Non autem
animus mihi fuit, integrā & omnibus nu-
meris absolutam artem conscribere, quod
& multi temporis, & exiguae utilitatis iste
labor esset futurus. Quid enim attinet, hic
definire velle, quid Nomen sit, aut quid
verbum: quotvnum quodq; habeat accidē-
tia: & si quæ his sunt similia, cum illa ex
Latinis iamdudum percepta sint: Verum
ea tantum huc concessi, quæ huic linguae
propria sunt, & ad institutum vestrum
maximoperè conducunt. Hæ igitur laborū
vñorum primitiæ, Ingenui & Nobiles A-
dolescentuli optimo iure vestræ sunt, tum,
quia parentes vestri primi autores extite-
runt, ut linguae Polonicae studium maioris
commoditatis gratiæ in hoc Gymnasium
introduceretur tum quia ex singulari be-
nevolentia huic me muneri præfici & in

locum antecessoris mei surrogari voluerunt, Boni ergo consulite primum hoc ad ministerium, & quandoquidem cum alijs studijs etiam hoc vos coniungere parentes vestri iubent, operam date, ut voluntati & expectationi ipsorum respondeatis, diligenter vestra & industria reliquis commilitonibus vestris praecatis, vt ita absq; grauiorum studiorum iactura aut interruptione, ludentes quasi, & aliud agentes, cognitionem huius linguae vnde cum ipsis a sequamini. Quae reliqua sunt ad studium hoc vestrum necessaria, nisi aliunde haberi possint, prima occasione maturabo. Bene & feliciter valete. Cat
lend. Ianuar. Anno

1594.

Nicolaus Volkmarus
Polonicæ linguæ
Præceptor,

LINGVÆ POLO- NICÆ RUDIMENTA.

De literis earumq; potestate
& pronunciatione.

Quot sunt literæ Polonorum?

Viginti & una: a, b, c, d, e, g, h, i, k, l,
m, n, o, p, r, s, t, v, w, y, z.

F in dictionibus verè Polonicis vsum planè nullum habet, sed tantum in peregrinis, vt frasunek/fortel/ frasťka/ ſasfue/ trafisie/ quæ germanica sunt omnia. Pro q Poloni v- surpāt k vt kpit acceptilatio kwaśny/austerus X autē à quibusdam scribitur in dictionibus pieżę/ piegi / pro quibus peritiores scribere malunt kśiąże/ kśiegi/princeps, liber.

Quæ est vis & potestas illarum literarū?

Quando simpliciter absq; puncto vel virgula ponuntur, eadem ratione, qua apud latinos & germanos, pronunciantur. Punctis autē vel virgulis noratæ, aliam à communi pronunciatione habent. Nam punctatae excedunt in duritate, vt vczynie/opus oracz/ agricola:

A 4

Virgulatae

*Virgulæ verò, in molle. vt: cialo/corpus,
sielony/viridis, orati/ arare.*

*Eftne necessaria virgulatum illarum
& punctorum obſeruatione*

Omnino. Nisi enim hoc fieret, magna occurreret in distinguendis significatis difficultas. E: si enim in vulgari ſcriptione punctationes illæ ab ipsis polonis raro achibeantur, exteris tamen obſeruandæ iunt, præferim, quād notabiles significati diuerſitas id requirit, vt lata/volat, lata/anni, laſta/gratia, laſta/bacillus, hydlo / ſubula, ſidlo / laqueus, nūc/nihil, nūc / filum.

Da igitur omnes omnium literarum potestates & notabiles differentias?

A.

A triplex est. Primum est clarum & ap̄rrū, quod virgula ſuperius notatur, & vt ſumā/ipsa. Alterum crassum & obtufum a/ vt pan/ma nas n̄ pieczy/ Dominus curat nos. Tertium ab his planè diuersum, & polonis proprium virgula tranſfigitur, & cum n, ferè pronunciatur, vt: laſta/ pratum, makā/ farina, germ: ſcriberetur lontā/ monča.

B duplex est, Molle, ſeu virgulatum, quod eſſeretur vt w germanicum, vt: fieb/fundulus

jedwad

/ſericum. Et durum, vt Drab Miles, ſtarb, theſaurus.

C.

Capud Polonos ſemper ſibilat, & nunquā vt ē profertur, quemadmodum apud latinos ſequente a, o, u, fieri ſoleat. Habet autem quadruplicem potestatem. Primo enim ē ſimplex abīc aliquā nota pronunciatur vt græcum zita, vt caly integer, cudny / pulcher. Deinde notatur accentu, & ſibilum molle edit, vt: wič / restis. 2. 3. filum, quam pronunciationē etiam retinet ſequente i/ vt: cialo/corpus, poš ſcioł / templum. Tertio, quando ſi punctatum ſibi adiunctum habet, asperum & durum ſonat, quemadmodū tsch/in vocabulo Deutsch vt: klucz/clavis deſcęz/pluuiia. Poſtemò cum h positum, vim ſuam admittit, & in asperationem tranſit, vt: chleb / panis, chudy/macer.

(Notatum hic obiter, literam ē omnibus ferè vocibus affirmationis & emphaseos gratiæ addi ſolere. Interdum notam eſſe Datiui Tibi, vt: poydę/certe ibo, Nie wierzę/ non credo tibi.)

E.

E duplex eſſe ſubtiliorem enim diuisionem, quæ in vocabulo Eſſe appetet, conſulto omit-

A 5

timus

¹mus.) Primum à latino nihil differt. Alterum
virgulatum, quod cum n. molliter effertur, vt
meū/cruciatum, refe/manum.

G.

G durum sonum semper habet, vt: *gadans*/
diuino, *goly/glaber*. (Hic obseruetur, glite-
ram & tñ nunquam post se habere y / sed sem-
per iisimplex.

I.

I litera, proprium sonum semper retinet.
Diligenter autem in pronunciando distinguenda est ab y/nisi saepissime impingere, vocabu-
lorum significationem confundere, interdum
etiam ridiculus esse velis. Pronunciatur autem
I aperte, vt in laliuis Nisi, Tibi, y vero ad h
gallicum accedit, & effertur ut prima in dictio-
ne vbel. vt: *lyfka/cochlear, lisy/Epistola,*
lyse/sura, bil/percussit, byl/fuit, pycha/su-
perbia. Per i scriptum obscœnum aliquid de-
notar.

I item, quando vocalem sequitur peculia-
rem syllabam constituit, vt *m̄oi/mei, twoi/tui*,
dissyllaba sunt, y vero cum præcedente
vocali in unam syllabam coalescit, vt: *moy/meus, twoy/tuus*, monosyllaba.

L.

L duplex est, Commune, vt *l̄s/silua, l̄d/populus*. Alterum virgulatum, quod alijs lin-
guis

guis ignotum, id est peregrinis prolatu dif-
ficile est. Facile autem reddeatur, si superiores
dentes extremitate linguæ molliter feriatur,
vt *lež/mendacium, lože/lectus, cāly/totus,*
smialy/audax.

M. N. P. IV.

Quatuor hæ literæ m, ll, p, w, præter vul-
garem etiam propriam quandim & cum sibi-
lo coniunctam pronunciationem habent, id est
in primis, quando dictionem terminant, &
tunc accentu superiori notatur, vt: *p̄fm/cri-*
pturarum, k̄qñ/poena, l̄p/spolia, k̄r̄w/san-
guis.

S.

S duplēm sonum habet, vulgarem, vt *sol/sal, slodki/dulcis*. Et proprium qui molliter
sibilando effertur, & accentu supraposito in-
dicatur, vt: *silg/vis, vel multum, wies/pagus*.
Quando autem z assumit, tunc germanorum
sch respondet, vt: *szttit/vestis, proszhe/peto*.

V.

V apud Polonos Consonantis naturam
nunquam induit, sed vocalis semper manet,
etiam si alia sequatur vocalis, vt: *vyde/euado,*
vymnie/derrado.

Z tri-

Z.

Z triplex est, simplex, quod ab s nihil differt, ut: zamek/arx q, d, samek. virgulatum, quod mollem sibilum edit, & ut plurimum i post se habet, ut: ziemia/zielony/terra, viridis, Et punctatum quod cum stridore quodam pronunciandū est, ut: żabka/rana, żona/vxor.

Ex his igitur tale Alphabetum constituitur.

a, ą, ę, b, ń, ł, Ć, Ę, d, c, ę, g, h, i, t, l, ł, m, ń
n, ń, o, p; ń, r, s, ń, ſ, t, u, w, w, y,
b, ń, ę.

Quid præterea hoc loco obseruandum est?

Observanda est etiam hoc loco affinitas quarundam literarum, & cognatio quædam, qua sit, ut in nominum comparatione, & declinatione, verborumque coniugatione sepe vna in alteram mutetur.

Quenam est illa literarum cognatio, seu quomodo illæ inter se commutantur?

D litera & R, Z sibi adiuncto gaudent, Ideo sepe literam illam quam tamen in themate

te non habent, in alijs casibus & personis assumunt.

vt:
Trzoda trzodzie grex | Trz trzecia error-
Kura kurze fistula | Idem idzies eo.

Mutantur autem.

a	e	biały / bielisy /	albus.
ą	ę	blad / bledu /	error.
ę	ą	świsto / święt /	festum.
ɛ	ɔ	Imie / imiona /	nomen.
ɛ	ɛ	czapka / czapce /	pileus.
ł	c	noga / nodze /	pes.
ń	dʒ	Et si quæ sunt aliae quas usus docebit.	

DE ARTICULO

Habentne Poloni articulos?

Articulos poloni non habent, utuntur autem in discernendis generibus pronomina, demonstratio, ten/tā/to/hic, hæc, hoc. Cuius inflectionem nominum declinationibus infra præponemus.

DE NOMINE.

Quomodo mouentur nomina?

Adiecti-

Adiectiva quidem nomina mouentur per tria genera, & tres terminaciones. Substantiva verò per duo genera & duas terminaciones. Estq; substantivorum motio in lingua polonica longè felicior & frequenter quam in alijs lingvis.

	<i>Adiectiva, ut:</i>
Mocny/	mocna/ mocne.
Świetcy/	świera/ świecie.
	<i>Substantiva, ut:</i>
Bog/	bogini/ Deus, a.
Król/	królowa/ rex, regina.
Róstaże	rózyna/ princeps, principissa.
Pan/	pani/ dominus, domina.
Wojewodztwo/wojewodziny/	palatinus, palatini uxoris.
Włodarz/	włodarz/ villicus, a.
Żyd/	żyddow/ Iudeus, a.
Niemiec/	niemek/ germanus, a.
Polak/	polka/ polonus, a.
Panic/	panna/ Iuvenis, virgo.
Dziedzic/	dziedziczka/ heres.
Złodziey/	złodziey/ fur. Et innunera a. ilia.

Sic etiam quadrupedum & avium
nomina.

Vilc/	wilczyca/ lupus, a.
Lev/	lewa/ leo, leæna.
	<i>Pies/</i>

Pies/	pśicę/alias sūk/ canis.
Koziel/	kozę/ caper, capre.
Osiel/	oslicę/ asinus, a.
Kaczor/	kaczka/ anas.
Orzel/	orlicę/ aquila.
Bur/	bokoš/ gallus, gallina.
Paw/	pawieć/ pauo.

DE COMPARATI- ONE,

Quot sunt terminaciones Adiectiuorum?

Vna & perpetua est Adiectiuorum terminatio, Masculinorum quidem y, femininoru a, neutrorū e, vt: mocny/mocna/mocne. Iis tantum exceptis, quæ in gi & ki desinunt, vt: strogi/atrox, lekki/leuis. Et paucis quibusda quæ duplē terminacionem habent, qualia sunt Peñny & pełen/plenus, wdžieczny & wdžiecznen/gratus, prozny & prozen vacuus, godny & godzien/dignus. Wolny /& wolen/liber. Pozyteczny /& pozyteczne/vitilis silny /& silen/multus.

Quomodo formatur Comparatiuus?

Comparatiuus fit à Posituo, i vel y finali in syllabam hy/ vt: Świetcy, sanctus, świecy.

Quae

Quæ autem g̃vel ch̃ ante ỹ habent, mutant illud in ſ̃/ vt Dlugi/ longus dluzhy. Drog̃/ precious, droſhy. Chedogi/ venutus, Chdožhy. Suchy / ſužhy aridus, Gluchy/lucus, glužhy.

Illa verò quæ in nỹ definiuntur. à finale vereunt in ieyhy/vupieſtly/pulcher, pieńczeſhy/godny/dignus, godnieſhy.

Innumerā autem repetiuntur Adiectiua, quæ hanc formam exacte non sequuntur, nec tamen sunt irregularia, vt pczony/doctus, pczenhy/Daleki/longinquus, dalshy. Wysoki/altus, wyžhy/Gleboki/profundus, glebhy. Madry/iapiens, medrhy. Mialki/refundus, mielhy. Lekki/leuis, lejhy. Szyroki/amplo-latus, hyrhy/&c alia infinita, quæ vſus suppeditabit.

Fiunt etiam ab Aduerbijs nomina Comparatiuiſimilia, vt: wzorza/heri, wzorazhy/hesternus, Dzis/hodie, Dzisieſhy/hodiernus, Onegda/nuper, onegdazhy/nuperus.

Notandum hic etiam præpositionē przy/comparatiuiſadditam significationem illocum imminuere, vt: przyinutniezhy/subtrahis.

Quomodo formatur Superlatiuſ?

A Comparatiuo præponendo syllabam na/vi Swoiethy/naswoiethy. Quidam etiam pro na interdum dicunt Lay/ut: Layleſhy/optimus, Laywyzhy/aliusimus.

Quæ Adiectiua comparantur Irregulariter?

Dobry/ lepſhy/ naleſhy/ bonus.
Diy/ gorſhy/ nagorſhy/ malus.
Wielki/ wiechhy/ narwiechhy/ magnus.
Mili/ mniczhy/ namnieſhy/ parvus.

DE GENERE.

Vnde cognoscitur genus?

Ex regulis tam generalibus, quam ſpecialibus.

Quæ ſunt regulæ generales?

Illæ quas ex latina Grammatica didicimus, quas inde repetere, & ad hanc linguam accommodare studiosi adolescentes poſſunt. Pauca enim polonorū nomina ab illis regulis diſcedunt, qualia ſunt fluviorū quædam, vrbium, fructuum, & arborum nomina, quæ cuius ſint generis ex terminacione eorum appetat. Fluviorum, vt: T̃ Wisla/ Iſtula, Odra/ Viadrus, Warta Varta, T̃en Dunaj/ Danubius, Niepr Boryſthenes.

Vrbium, ut:

T̃en Krolewiec Regiomontum, M̃ilborg
Matzeburgum, Wroclaw VVratislavia,
Gdaňſt Dantiscum, T̃o Wilno Vilna, Lwo-
w̃ Leopolis, poloc̃o Polocia;

B

Fructu-

Fructuum, vt:

Ten Brzech Nux, Zolodz Glans, Mu-
gdal Amygdala. Tę Gruszkę Pyrum, Śli-
wą Prunum, Wiśnią Cerasum, To Jabłko
Malum.

*Numeralia Nomina ad quod genus
pertinent?*

Numeralia nomina omnia sunt generis
omnis, alia quidem sub vna, alia sub duabus,
alia sub tribus terminacionibus.

*Quae numeralia sunt generis omnis sub
tribus terminacionibus?*

Quatuor priora, vt:

Jeden/ jedna/ jedno/ vnum, a, um.
Dwa& dwią/ dwie/ dwoje/ duo, et, &
Trzy trzy troje/ tres, tria.
Cztery cztery czworo/ quatuor.

*Quae numeralia sunt generis omnis sub
duabus terminacionibus?*

Sex in ordine sequentia, vt:

pięć	pięcioro	quinq.
Sześć	szescioro	sex.
Si/to	Siedm to	siedmioro
Osm	osmioro	octo.
Dziewięć	dziewięcioro	novem.
Dziesięć	dziesięcioro	decena.

Quæ

*Quæ numeralia sunt generis omnis sub
una terminacione?*

Reliqua omnia incipiendo ab undecim
usque in infinitum progrediendo, vt: Jedes-
tka, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć, siedem,
dwanaście, trzynaście zwierząt 13 anima-
lia. Sic:

Czternaście 14. Piętnaście 15. Szesna-
ście 16. Siedemnaście 17. Ośmnaście 18.
Dziewiętnaście 19. Sic etiam in neuro ge-
nere: Dwudziestka/ Dwudziestka/ Chrzo-
rontaście/ Pięciornastaście/ &c. Dwadzieś-
cia 20. Trzydziestki 30. Czterdziestki 40.
Pięćdziesiąt 50. Szesdziesiąt 60. Siedmio-
dziesiąt 70. Ośmiodziesiąt 80. Dziewięć-
dziesiąt 90. Sto 100. Dwiescie 200.
Trzysta 300. Czterysta 400. Pięciuset 500.
&c. Tysiąc 1000. Dwatysiąc 2000.
Trzytysiące 3000. Czterzytysiące 4000.
Pięciotysiący 5000. &c.

Et tantum de regulis generalibus.

REGVLÆ SPECIALES.

Quæ sunt regulæ Speciales?

Si regulas speciales secundum numerum
terminacionum persequi velimus, nimis lon-
gum

gum foret illas omnes recensere. Sed nos & brevitati & captui discipulorum studentes, illas omnes, quotquot dari possunt in sequentes quatuor contrahemus.

Prima.

Quæ in b, d, g, h, k, l, m, n, p, s, t, w, y & z desinunt, omnia sine vlla exceptione masculina sunt, ut: **Ten** Drab quercus, grad grando, rog cornu, grzech peccatum, sok latus, woł bos, rozum intellectus, zakon lex, dorwip ingenium, glos vox, swiat mundus, dzim monstrum, Gay nemus, woł currus.

Secunda.

Quæ in ē, ī, ē, & ſ desinunt, omnia sine vlla exceptione foeminina sunt, vt: **Ta** corta filia, Drogę via, Lic filum, Lic restis, galaz remus.

Tertia.

Quæ in e, ē, & o desinunt, omnia sine vlla exceptione neutra sunt, vt: **To** ziele herba, Szczenie catellus, Wedzidło frenum.

Quarta.

Quæ reliquæ sunt terminationes, vt in b, c, i, l, n, s, ſ, w, & z, illæ exceptiones admittunt, & partim Masculino, partim Foeminino genere, vt plurimum gaudent.

Quæ

Quæ gaudent Masculino?

Quæ in b, c, l, desinunt, vt: **Ten** Drab fundulus, palec digitus, Łekollolum.

Quæ excipiuntur?

A b, vnum tantum excipitur, **Ta** drab scala, nam Drab militem seu stipatorem significat.

A c, excipiuntur, **Ta** moc potestas, noē nox, pomoc auxilium.
Ab l, excipiuntur **Ta** biel medulla arboris, sol sal, myslmens, posciel lectus, Latoroś surculus, Łodziel colus..

Quæ gaudent Foeminino?

Ea, quæ in i, ī, ś, ſ, w, & z desinunt, vt: ta Pani hera, wasniodum, wies pagus, roſofł voluptas, konewd cantharus, strz̄z custodia.

Quæ excipiuntur?

Ab i excipiuntur: ten kij baculus, kij gluten.

Ab ś unum tantum excipitur, ten ryś panthera.

Ab ſ excipiuntur, ten lemieſz vomer, pleſz rasura, kof̄ corbis.

A w duæ tantum, ten żoraw grus, Ctor Novilunium.

A z excipiuntur: ten mięcz gladius, stroż custos

curtos, nō culter, llucē clavis, plāsē palliū. Et si quæ sunt alia, quæ uīus docebit.

N V M E R I.

Quot Numeros habent Poloni?

Præter singularem & pluralem, etiam dualem Numerum habent, qui tamen rōrū est valde. Eius terminatio in Nomine, Pronomine & Verbo unica est & / in Nomine etiam e/vt: bochwa& to powinnę / quia nos duo sumus ad hoc obligati. Dwie mierwies ście / duæ fœminæ, W&/ nos duo, W&/ vos duo, jewa&/ nos duo edimus, piwo&/ bibamus nos duo.

C A S V S.

Quot Casus habent?

Sex, vt & aliæ linguae, Verum quia Ablativus triplex est, propter diversas terminaciones in alia at& alia significatione & usu, idèo octo in universum constitui possunt, vt sint: Nominativus, Gen: Datt: Acc: Vocat & Ablativus propriè sic dictus. Ablativus, qui Instrumentum aut comitatum significat, quem Instrumentalem dicimus. Et Ablativus, qui inesse aliquid alicui significat, quem nos ultimum appellabimus.

DECLI-

DECLINATIONES.

Quot Declinationes habent Poloni?

Si quoties Genitius & Datius alijs quidam casus variant, tot etiam declinationes constitui deberent, essent declinationes non paucæ, verum vt discentium captui consultatur, hic in declinationibus ordo servari potest vt præmisso articulo, nominum Adiectiuorum typus, qui vñus tantum, & sibi similis est, proponatur. Substantiuorum autem tres declinationes subiçiantur, quarum prima sit Masculinorum, secunda Fœmininorum, tertia Neutrorum.

Declina Articulum.

In genere Masculino.

Singulariter.

N. Ten/Hic.

G. tego/hujus.

D. temis/huic.

Ac. tego/hunc, ali-

quando similis est

Nominativo.

V. o ty/ô tu.

Abl. od tego/ab hoc.

Pluraliter.

N. ói / cum de rebus a-

nimatisty vel te/cum

de inanimatis fit fer-

mo, Hi.

G. tych horum.

D. tym/his.

Ac. ty vel te/hos.

V. o woy/ô vos.

Abl: od tych/ab his.

Initit

Instr: *tymi* / cum his.
Vlt: *w tych* / in his.

In genere Fæminino.

Singulariter.

N. *Tæ* / *Hæc.*
G. *tey* / *hujus.*
D. *tey* / *huic.*
Ac. *te* / *hanc.*
Abl. *od tey* / *ab hac.*
Instr: *ta* / *cum hac.*
Vlt: *w tey* / *in hac.*

Pluraliter.

N. *Tæ* / *hæc.*
G. *tym* / *harum.*
D. *tym* / *his.*
Ac. *te* / *has.*
Abl. *od tym* / *ab his.*
Instr: *tymi* / *cum his.*
Vlt: *w tym* / *in his.*

In genere Neutro.

Singulariter.

N. *To* / *hoc.*
G. *tego* / *hujus.*
D. *temu* / *huic.*
Ac. *to* / *hoc.*
Abl. *od tego* / *ab hoc.* Abl: *od tym* / *ab his.*
Instr: *tym* / *cum hoc.* Instr: *tymi* / *cum his.*
Vlt: *w tym* / *in hoc.* Vlt: *w tym* / *in his.*

Pluraliter.

N. *Tæ* / *hæc.*
G. *tym* / *horum.*
D. *tym* / *his.*
Ac. *te* / *hæc.*
Abl. *od tym* / *ab his.*

	N.	G.	D.	A.	V.	Abl:	Instr:	Vlt:
M.	i	ego	emu	ego	i	ego	ym im	ym im
F.	a	ey	ey	a	a	ey	a	ey
N.	e	ego	emu	e	e	ego	ym im	ym im

Pluraliter.

	N.	G.	D.	A.	V.	Ab:	Instr:	Vlt:
i				i			em	
e	ich	ym	im	e	ey	ich	ym im	ich
e				e			imi	

Quid differunt inter se i & y in
hoc typo?

y regularem terminationem constituit.
Quæ autem i habent, descendunt à nominati-
vius in g & k desinentibus, quia, (vt su-
pra in literis monuimus) g & k nunquam y
sed i semper post se habent.

Paradigma generis Masculini.

B,

Hic præ-

Da Typum Adjectivorum.

Singulariter.

M. N.

Hic Præstans.

Singulariter.

N. ten zacny / srogij.
G. tego zacnego.
D. temu zacnemu.
A. tego zacnego.
V. o zacny / srogij.
Ab: od tego zacnego.
Inst: tym zacnym / srogim.
Vlt: w tym zacnym / srogim.

Severus.

Pluraliter.

N. ci zacni / srodzy.
G. tych zacnych / sros
gich.
D. tym zacnym / sro
gimi.
A. te zacne.
V. o zacne. (srogich
go).
Ab: od tych zacnych /
Inst: tymi zacnymi /
srogimi.
Vlt: w tych zacnych /
srogich.

Generis Neutri.

Hoc Præstans.

Singulariter.

N. To zacne / srogie.
G. tego zacnego.
D. temu zacnemu.
A. to zacne.
Ab: od tego zacnes.
Inst: tym zacnym /
srogim.
Vlt: w tym zacnym /

Severum.

Pluraliter.

N. Te zacne / srogie.
G. tych zacnych / sros
gich.
D. tym zacnym / sro
gimi.
A. te zacne / srogie.
Ab: od tych zacnych /
go.
Inst: tymi zacnymi /
srogimi.
Vlt: w tych zacnych /
srogich.

Generis Feminini.

Hæc Præstans.

Singulariter.

N. Ta zacnia / sroga.
G. te zacney.
D. te zacney.
A. te zacna.
V. o zacna.
Ab: od tey zacney.
Inst: ta zacnia.
Vlt: w tey zacney.

Severa.

Pluraliter.

N. Te zacne / srogie.
G. tych zacnych / sros
gich.
D. tym zacnym / sro
gimi.
A. te zacne.
V. o zacne. (srogich
go).
Ab: od tych zacnych /
Inst: tymi zacnymi /
srogimi.
Vlt: w tych zacnych /
srogich.

*Hanc formam sequuntur omnia Ad
jecliuæ & eorum Comparatiui & Super
latiui.*

**DE DECLINATIO
NIBVS SUBSTAN
TIORVM.**

*Quæ est prima Declinatio Substan
tiiorum?*

Masculinorum, cuius typus hic est.

Singul

Singulariter,

N.	C.	D.	A.	V.	Ab.	Infl:	Vlt:
¶	ow̄i	¶	e	e	¶		e
			Interdū nomina- tiuo simi- lis.			em	
u	¶		u	u			u

Pluraliter,

N.	G.	D.	A.	V.	Ab.	Infl:	Vlt:
ow̄ie	ow̄	om	e	ow̄ie		āni	ich
e	ow̄	om	y	e	ow̄	otta	eeh
y			f	y			
f				i			

Quæ nomina formant Genitium in ¶

¶ quæ in u.

Nomina virorum, vrbium, akarumq; rerum animatarum. Item in c & n desinentia plerac̄ genitivum formant in ¶, vt: Jan/ Jan. Gdāñst/ ¶ / Dantisum, Wilk/ ¶ / lupus, Koniec/ ¶ / finis, Kāmien/ ¶ / kāmienia/ lapis.

In u

In u autem genitivum faciunt nomina re-
rum inanimatarum, & in d, g, h, m, & r,
desinentia plerac̄, vt: Ow̄o/ u / fructus,
Bład/ bledu / error, targ/ targu / forum,
Grzech/ u / peccatum, dom/ u / domus, Bor/ u / sylva.

Reliquæ genitivum habent, alia & tan-
tum, alia in u / alia in ¶ & u simul, quorum
tamen exiguus est numerus, vt: List/ ¶ / u /
Epistola, Dwor/ ¶ / u / aula. Et si quæ sunt
alia, quæ vsl citius quam præceptis addi-
scuntur.

Quæ nomina formant Datium in ow̄i

¶ quæ in u.

Ow̄i regularis terminatio est Datui in
hic declinatione, vt: Herb/ ow̄i / insigne,
Brol/ ow̄i / Rex. Non pauca tamen u in
Datuo habent, vt: grob/ u / sepulchrum,
Strach/ u / timor. Quædam etiam utram-
que terminationem retinent, vt: Lbd/ ow̄i /
& u / populus, dom/ ow̄i / & u / domus.

Quæ nomina formant Vocatium in u

¶ quæ in e

Quæ inc, y, h, t, l, & ſ, desinunt, vt
plurimum vocativum in u formant, vt: Eo-
nies finis, Eonien, targ/ targu / forum, brzuch/
u / ven-

v/venter, *vij*/v/bacillus, *boł*/v/satus, *boł*/v/dolor, *boł*/v/corbis.

In ceteram declensionem, quando attributum aliquod personae significant, Vocativum inficiunt, vt: *Oćec pater*, *Oycze* / *Młosz* dzieniec / Iuvenis, młodzieniec.

Vocativo autem omnium ferè masculinorum similis est Ablativus ultimus, vt: *Panie* / *o Domine*, *w Pānie* & *w in Domino*.

Quid de Nominatio plurali sentiendum est?

Nomina quæ officium, aut aliud aliquot attributum virile denotant, Nominatum plurale formant in *owic* / vt: *Panowic* / *Oycowic* / domini, patres. Reliqua partim y habent, partim e / quæ usus docebit.

Quid de casu Instrumentali dicio?

Regularis terminatio Casus Instrumentalis est *am*/in omnibus declinationibus, quam tamen pauca nomina retinent, sed in masculinis & neutrīs syncopen admittunt, vt: *přyz* / sedl *z* listy / venit cum literis, pro listami. Omnes resstanæ z etiam / mortui resurgent cum corporibus, pro etiam.

Paradigma hujus Declinationis.

Singulariter.

N. Ten krol / rex.	V. o kroli.
G. tego krola.	Ab: od tego krola.
D. temu krolowi / & krolu.	Inst: tym krolem.
A. tego krola.	Vlt: w tym krolu.

Pluraliter.

N. ci krolowie.	V. o krolowie.
G. tych krolow.	Ab: od tych krolow.
D. tym krolem.	Inst: tymi krolami / & persongi.
A. te krole.	copen krolmi / & kroli.

Vlt: w tych krolach.

Aliud.

Singulariter. Pluraliter.

N. Te koniec / finis.	N. Te konice.
G. tego konca.	G. tych koncow.
D. temu koncowi / &	D. tym konicom.
A. tego konca / &	A. te konce.
ten koniec.	V. o konice.
V. okoncu.	Ab: od tych koncow.
Ab: od tego konca.	Inst: tymi konicami / &
Inst: tym koncem.	konicy.
Vlt: w tym koncu.	Vlt: w tych konicach.

Quæ

Para-

Quæ est Secunda Declina-

tio Substantivorum?

Fœmininorum, cujus typus hic est.

Singulariter.

N.	G.	D.	A.	V.	Ab.	Infl:	Vlt:
ā	y/ey/e	e/a/		o	similis est ge-		similis est Da-
Conso- nans	t	i	simili- nomi- natio	i	natio	tiuo.	tiuo.

Pluraliter.

N.	G.	D.	A.	V.	Ab:	Infl:	Vlt:
y	om	o	y	y	similis est Ge-	ā	ach
i	am	i	i	i	natio	mi	ech

Typus hujus Declinationis duplex est. Prior eorum quæ in ā desinunt. Alter vero nō servit quæ in quacumque Consonantem exirent.

Die

Dic Regulam de Genitino & Datiuo?

Substantia fœminina Génitivum regulariter in y formant, Datuum in e/ vt: Woda/wody/wodzie/aqua, æ. Babo/baby/babie/anus. Contrarium autem seruant nomina, quæ in ā/dzā/ia/ i/ &c ī desinunt, quæ Genitium in e/ & Datuum in y formant, vt: Raca/race/racy/Racelein. Ias bza/nedze/nedzy/miseria, æ.

Dic regulam de Accusatino?

Accusatiui terminatio regularis est. et auctem faciunt pauca in ī desinentia, vt: Pani/hera, paniā. Sic: Bogini/dea, Gospodyni/Oeconomia, materfamilias; Prooroki/Prophetissa, &c.

Substantia fœminina in ā an non habent genitivum pluralem?

Habent, sed certa ejus terminatio dari non potest. Formatur autem à Nominatiuo singulari abjecta ā / vt: Łapę/pratum, tyka Łap/Wodę/wod. Quod si multæ Consonantes concurrant, inseritur e/vt: Łarczem/tapona, Łarczem/miotla/scopæ, miotla Debebat dici, Łarczem/miotl.

Paradigma prioris typi,

E

Singulæ

Singulariter.

Nominatiuo **Tu Modlitwę** / Oratio.
 Genitiuo tey modlitroy.
 Datiuo tey modlitwie.
 Accusatiuo te modlitwo.
 Vocatiuo o modlitwo.
 Ablatiuo od tey modlitwy.
 Instrumentali ta modlitwą.
 Ultimo w tym modlitwie.

Pluraliter.

Nominatiuo **Te Modlitwy**.
 Genitiuo tych modlitwo.
 Datiuo tym modlitwom / & am.
 Accusatiuo te modlitwo.
 Vocatiuo o modlitwo.
 Ablatiuo od tych modlitwo.
 Instrumentali tym modlitwami.
 Ultimo w tych modlitwach.

Masculiuia in & / que officium aliquod virile denotant, ut plurimum hanc formam sequuntur, quosdam tamen casus Masculinorum more faciunt, ut in subjecto paradigmata apparebit.

Singulariter.

Nominatiuo **Ten Poborca** / questor.
 Genitiuo tego poborce.

Datiuo tenui poborce.

Accusatiuo te zo poborce.
 Vocatiuo o poborce.
 Ablatiuo od tego poborce.
 Instrumentali tymi poborce.
 Ultimo w tymi poborce.

Pluraliter.

Nominatiuo **Ci poborcowa & poboreg**
 Genitiuo tych poborców.
 Datiuo tymi poborców.
 Accusatiuo te poborce.
 Vocatiuo o poborcowie & poboreg.
 Ablatiuo od tych poborców.
 Instrumentali tymi poborcami / & persynal copen, poborce.
 Ultimo w tych poborcach.

Sic: Moiewoda / Palatinus, Starosta / Praefectus, Rycerz / Senator, Sprawca / auror, Zdrajca / Impostor vel proditor, Blamcik / mendax, &c.

Paradigma posterioris Typi.

Singulariter.

Nominatiuo **Tu Noc** / nox.
 Genitiuo tey noczy.
 Datiuo tey noczy.
 Accusatiuo te noczy.
 Vocatiuo o noczy.

Datius.

C 2

Ablatius

Ablatiuo **o**d tey nocy.
Instrumentali ta noca.
Ultimo w tey nocy.

Pluralisers

Nominatiuo **T**e nocy.
Genitiuo tych nocy.
Datiuo tym nocam.
Accusatiuo te nocy.
Vocatiuo o nocy.
Ablatiuo **o**d tych nocy.
Instrumentali tymi nocam & nocy.
Ultimo w tych nocach.

Quæ est tertia Declinatio?

Substantiuorum?

Neutrorum, cuius typus hic est.

Singulariter.

N.	G.	D.	A.	V.	Ab:	Infr.	Vlt:
e	a	c	e	e	a		u
e	ɛ	u	ɛ	ɛ	ɛ	em	
o	ɔ	o	o	o			

Pluraliter.

N.	G.	D.	A.	V.	Ab.	Infr.	Vlt:
ø	om	am	ø	ø	similis est Ge- nitiuo	ømi	øch ech

Dic Regulam de formatione Genitii?

In e & o desinentia, genituum habent in
/v/; morze / mare, morża / pole/campus,
polę.

Quæ in e excent, eis Genitiuo addunt
/v/; dziećie / puer, dziećicę.

Quæ verò in mie / mis in Genitiuo assu-
gunt, vt: brzemie / onus, brzemienię.

Dic regulam de Ablatiuo ultimo?

In o desinentia, habent in ultimo casu e/
reliqua u / v/; okno / fenestra, oknie.

Dic regulam de genitiuo plurali?

Quæ in e excent, vertunt illud in genitio-
nali plurali in at/vt: dziewczę / puella, tych
dziewczęt. Reliqua à nominatiuo singulari
illum formant abjecta vltima litera, ut: Józef/
lektus, tych lož / cídlo / corpus, tych cíal.
Quæ autem in mie desinunt, à Nominatiuo

pluralis casum hunc formant, abiecta ultima
litera, ut: *znamie / nota*, tyci *znamionem*.

Paradigma.

Singulariter.

Nominatiuo *To pole / campum*
Genitiuo *tego poli.*
Datiuo *temu polu.*
Accusatiuo *to pole.*
Vocatiuo *o pole.*
Ablatiuo *od tego pola.*
Instrumentali *tym polem.*
Ultimo w tym polu.

Pluraliter.

Nominatiuo *Te pola.*
Genitiuo *tych poli.*
Datiuo *tym polam.*
Accusatiuo *te pola.*
Vocatiuo *o poli.*
Ablatiuo *od tych poli.*
Instrumentali *tymi polami / & polami.*
Ultimo w tych polach.

Aliud in §.

Singulariter.

Nominatiuo *To Szczenie / catellus.*
Genitiuo *tego Szczeniem.*

Datiui

Datiuo *temu Szczeniem.*
Accusatiuo *to Szczenie.*
Vocatiuo *o Szczenie.*
Ablatiuo *od tego Szczeniesia.*
Instrumentali *tym Szczeniem.*
Ultimo w tym Szczeniu.

Pluraliter.

Nominatiuo *Te Szczeniet.*
Genitiuo *tych Szczeniat.*
Datiuo *tym Szczenietam & oin.*
Accusatiuo *te Szczeniet.*
Vocatiuo *o Szczeniet.*
Ablatiuo *od tych Szczeniat.*
Instrumentali *tymi Szczenietami / & per syna*
copen Szczenity.
Ultimo w tych Szczenietach.

Sic etiam ea quae in mis desinunt.

Singulariter.

Nominatiuo *To Známie / nota.*
Genitiuo *tego známenia / &c.*

Pluraliter.

Nominatiuo *Te Známia.*
Genitiuo *tych znám on / &c.*
Hęc duo; oko / oculus, & vchō auris, in
plurali habent oczy & risy. Dicitur tamen
dwie oce / trzy / czterzy oká / piec / sęs ok / &c.

DE NUMERA.

LIBVS.

Quomodo declinantur Numeralia?

Numerarium, quæ Cardinalia vocantur, prulò difficilior est declinatio, ideo aliquæ exempla subjungemus.

Jeden, Vnus.

Singulariter.

Masc:	Femin:	Neutr:
N. Jeden.	Jedna.	Jedno.
G. jednego.	jedney.	jednego / &c.

(more nominis adjectivi.)

Pluraliter.

N. Jedni.	jedne/	jedne.
G. jednych.	In plurali numero significat	
D. jednym / &c.	idem quod alij, ut i jesi dnirobili/drudzy pro znowali. Alij labora- bant, alteri vero ocie- bantur.	

Dwa, Duo.

Masc:	Feminae
Nominatiuo Dwa & dwy.	Dwie.
Genitiuo dwu. (trzech/terech)	Dadue

Datiuo dwiem.	dwiem
Accusatiuo dwi.	
Ablatiuo odwrys.	
Instr: dwiema. (sic trzema / &c emi.	
Vl: we dwis. czternas & m.)	

Neutr:

Nominatiuo	Dwoje.
Genitiuo	dwoyga.
Datiuo	dwoygu / & om.
Accusatiuo	dwoje.
Ablatiuo	od dwoygå.
Instrumentali	dwoygiem.
Vlimo	w dwoygu.

Sic trzy & cztery.

Sic declinatur Obę/pterque.

Masc.	Fem.
N. Obę & obędwia.	Obcia/obie/obiedwia
Genitiuo obu & obudwu.	
Datiuo obiem.	
A. obu & obudwu.	oboia/obie/obiedwia
Instr: obiem.	oboia.
Vl: w obu & w obudwu / w obiecie,	

Neutr.

Nominatiuo oboie/ obicia	C f	Datiuo
Genitiuo obeyga.		

Datuo oboygū & om.
Accusatiuo oboie/obie.
Abla iuo od oboygā.
Instrumentali oboygiem.
Vlomo w oboygū.

D. stu.
A. sto
Ab: od stu.
Instr: strem.
Vl: w stu.

Sko

tom & stan-
sty & sta.
od set.
stam & sty.
w set.

Pięć / Quinque.

Masc; Föemi:

Neutra:

N. pieć.	N. pięcioro.
G. piąci.	G. pięciorga.
D. piąciom & am.	D. pięciorgu / om &
A. pieć.	A. pięcioro.
Ab. od piąci.	Ab. od pięciorga.
Instr: piacia.	Instr: pięciorgiem.
Vl: w piąci & w piąciu.	Vl: w pięciorgu.

Sic declinantur Sześć / siedm / ósm /
dziewięć / dziesięć. Et has casuum termina-
gones etiam in compositis retinent, vt:

piętnaście	pięcioronastaćie.
pięćnaście	pięciorganastaćie.
piąciennaście.	pięciorgunastaćie.
piącianastaćie.	pięciorgiemnastaćie.

Sto /

Centum.

Sing:
N. Sto,
S. stu

Dual:
Sci.

Plural:
Sty & Stā.
set.

D. stu

Tysiąc /

Sing: Dual:

N. Tysiąc.	Tysiąc.
G. tysiąca.	
D. tysiącu.	
A. tysiąc.	
Ab. od tysiąca.	
Instr: tysiącem / &cā.	
Vl: w tysiącu.	

Mille.

Plurak

Tysiące.	
tysiący.	
tysiącom & am.	
tysiące.	
tysiący.	
tysiącni & ty-	
siącni.	
w tysiącach.	

Kilką /

N. Kilką.	
G. kilka.	
D. kilku.	
A. kilka.	

Aliquot.

Ab. od kilka / &cā.	
Instr: kilkiem.	
Vl: w kilku.	

Sic killęnaście aliquot supra decem, killę-
dżiesiąt aliquot supra viginti.

Quomodo declinantur Ordinalia?

Vt Adiectua. Sunt autem hæc Piera
wóty primus, wtory/trzeci/ czwarty/piąty/
sowy/

Hosty / siedmy / osmy / dziesiąty / dżiesiąty /
sedemnasty / &c. Dwudziesły / vigesimus,
&c. Pięćdziesiąty / quinquagesimus, &c.
Sexty / centesimus, Tysiący / millesimus.

Distributiva quomodo?

Distributiva indeclinabilia sunt, quibus
præponi solet particula po / vt:

po jednemu / singuli, po dwu / bini,
po trzech / terni, po czterech / po piaci / po
szóści / po dziesiąci / po dwudziestu / po trzy
dziesiąci / po pięćdziesiąt / po stu / po tysiącu.

DE SPECIEBUS NOMINVM.

Nominum, quæ aliunde deriuantur quinque
que sunt ordines seu classes: Patronymica seu
gentilia, Possessiva, Denominativa, Dimi-
niuia & Verbalia.

PATRONYMICA.

Patronymicorum seu gentilium Masculi-
norum terminations sunt quatuor.

Gdańsczyń / ciuis Dantiscanus, Po-
morszyń / ciuis Posmorianus, Królewic / si-
lius

Hus regis, polat / Polonus, Prosań / Bo-
gussius, Slezak.

Femininorum sunt due, vt:

Woiewodzanka / filia Palatini Staro-
ścienta / filia praefecti, Królowa / filia Re-
gis, Brązowina / filia sartoris.

POSSESSIVA.

Possessiorum Masculinorum termina-
nationes sunt tres, vt:

Woiewodzin / qui est Palatini, Bro-
lewska / Regis, Wycow / Patris, Bratowa /
Fratria.

Femininorum est una, vt:

Marczyn / qui est Matris, Starcbyn / &
dzia, pannin / virginis.

DENOMINATIVA.

Denominatiiorum Adjectivorum termina-
nationes multæ sunt, vt:

Człowieczy / humanus, Ciebiecki / cord-
lestis, Barani / agninus, żelazny / ferreus,
Basy / curtus, Kamienisty / lapidofus, rogaty /
cornutus, Dżdżowy / pluviosus, Hypoy /
mendax, &c.

Suba

Substantiuorum sunt quinque, vt:
Klucznis/promus, Gycyzna/patria,
wrotny/ianitor, madrosc/sapientia, Plam-
stwo/maendacium.

DIMINUTIVA,

Poloni in Diminutiis sunt felices & con-
pletosi, eacy tant ab Adjectiis quam Substan-
tiis deducunt.

Ab Adjectiis, vt:

A malym / parvus, sit maluscet / malus-
chny / malusientki / malusiemiecet / malos-
turm / malundy.

A thusty / pinguis, sit thuscicuhny / thu-
sciusientiecet.

A cienki / tenuis, sit cieniucet / cieniu-
chny / cieniusiemiecet.

A Substantiis Masculinis, vt:

A Jan / Iohannes, sit Janek / Jamu-
tek / Jas / Jaszek / Jachniczet.

A Chlop / Vir, vel rusticus, sit chlopiec/
chlopiacko/chlopiateczko / chlopiec/chio-
pek / chlopieczek / chlopiaze / chlopisko/
chlopyczko / chlopina / chlopineczka.

A Wilk / lupus, sit Wilczeck / Wilcza-
gief / wilcze / wilczacko / wilczaeczko / wil-
czejyo / wilczejna.

A Sub-

A Substantiis Fæmininis, vt:
Ab Hanna / si. Hanka / hanuska / han-
iusia / hanuchna / hanuchnicet.
Ab Yzbą / hypocaustum, sit yzdebska/
yzdebeczka / yzbiszo.

A Substantiis Neutris, vt:

A Serce / cor, sit Serdeczko / Serbus
sko.

A Dziecie / Puer, sit Dzieciatko / Dzie-
ciateczko / Dziecko / Dziecina.

(Ex quibus terminationibus duæ obi-
ter obseruentur, tko / & sko / quarum
illa blandiendi vim habet, vt: Dziecias
tko / delicatus puerus, Haec contem-
tum significat, vt: psisko / vilis iniuti-
lis & sordidus canis. Domisko / vilo-
cugurium, &c.)

VERBALIA,

*Verbalium Adiectiuorum termina-
tiones sunt, vt:*

Smidly audax, à simiems / audeo, latdo-
wy avarus, à latne / esurio, Možny potens,
à moge possum, Gladzy inflatus, à nadym-
iam infljo, strasliwy horribilis, à stras-
tereo.

Sub-

Substantiōrum Masculinōrum, vt:

Sūchac̄z auditor, à sūcham auscultō;
 wiciel Saluator, à zbwie seruo, Pisarz
 ēdza, à pīz̄ scribo, pochlebcā adulator,
 à pochlebūs assentor, czystelnik lector, à czys-
 telnego, Dochod prouentus, rēditus, à
 dochodz̄ adeo, Opletun tutor, ab opie-
 kam sie/patrociniō, stroj ornatus, à stroj-
 iorno.

Femininōrum, vt:

Progb̄c̄ petitio, à progb̄c̄ peto, Brzywda
 iniuria, à Brzywđz̄ iniuria afficio, wiartſi-
 des, à wierze credo, modlitwā precatio, à
 modlis̄s̄ oro, boiažn̄ timor, à bois̄ sie u-
 pacio.

Neutrōrum, vt:

Przykrycie regumentum, à przykryje i-
 go, odziezie vestimentum, ab odziezie / ve-
 stio, hydlo subala, à hyde / neo, klamstwo/
 mendacium, à klamant mentior.

Ethae sunt terminatiōnes Deriuatiōrum,
 non omnes, pleræc̄ tamēn, quarum for-
 matio & diuersitas vsu addiscenda est.

DE PRONOMINE.

Quæ sunt Polonoram Pronomina?

Ia/Ego

<i>Ia/Ego,</i>	<i>Woy/melišč</i>
<i>ty/tu,</i>	<i>twoy/tuus.</i>
<i>siebie/sui,</i>	<i>swoy/suus.</i>
<i>on/is,</i>	<i>moysti/</i>
<i>ten/hic,</i>	<i>twoysti/</i>
<i>ew/ille,</i>	<i>swoysti/</i>
<i>sam/ipse,</i>	<i>iegoysti/</i>
	<i>] Hæc quatuor aperte-</i>
	<i>tudinem seu idonei-</i>
	<i>tatem significant, ve-</i>
	<i>si dictum sit: Moys-</i>
	<i>ski ro Rōi/ Das</i>
	<i>ist ein Ross für mich.</i>
<i>kto/quis,</i>	<i>czyi/eius,</i>
<i>ktry/qui,</i>	<i>nash/noster, wash/vester, nashys-</i>
<i>niec/nostras,</i>	<i>washynce/vestras.</i>
<i>Quæ duo</i>	<i>posteriora masculina tantum sunt, reliqua</i>
<i>generis omnis,</i>	<i>omnia generis omnis, vel sub una terminati-</i>
<i>vel sub tribus.</i>	<i>one, vel sub tribus.</i>

*Quæ sunt generis omnis sub una ter-
 minatione?*

Hæc quatuor: *Ia/ty/siebie/kto.*

Quæ sunt generis omnis sub tribus?

Reliqua omnia, vt: *Ten/tā/to.* *On/*
ont/ono. *Ow/owā/owo.* *Sam/sām/*
sāmo. *Woy/moiā/moiē.* *Twoy/twoist/*
twoie/ &c.

Quomodo declinantur?

Adjectivorum formam plerac̄ sequun-
 tur, paucis exceptis, quarum inflectionem
 subiçiemus.

D

Jai

Ja / Ego.

Singulariter.

Nominatiuo **Ja**/
Genitiuo **mine**/
Datiuo **mine & mi**/
Accusatiuo **mie**/
Ablatiuo **od mine**/
Instrumentali **mina**/
Ultimo **w mine**.

Pluraliter.

Nominatiuo **Wy / & m**/
Genitiuo **nas**/
Datiuo **nam / & nam**/
Accusatiuo **nas**/
Ablatiuo **od nas**/
Instrumentali **nami**/
Ultimo **w nas**.

Ty / Tu.

Singulariter.

Nominatiuo **Ty**/
Genitiuo **ciebie**/
Datiuo **tobie & ci**/
Accusatiuo **ciebie & ci**/
Vocatiuo **o ty**.
Ablatiuo **od siebie**.

Instru

Instrumentali töba/ Ultimo w töbie.

Pluraliter.

Nominatiuo **Wy / & w**/
Genidiuo **was**/
Datiuo **wam / & wam**/
Accusatiuo **was**/
Vocatiuo **o wy**/
Ablatiuo **od was**/
Instrumentali **wami**/
Ultimo **w was**.

Siebie / Sui.

Singulariter.

N. **Caret**.
G. **siebie**.
D. **sobie**.
A. **sie**.

Ab. **od siebie**.
Inst: **soba**/
Ult: **w siebie**.

Kto / Quis.

Comz

N. **Kto**/
G. **kogo**.
D. **komu**.
A. **kogo**.
Ab. **od kogo**.
Inst: **kim**/
Ult: **w kim**.

Neut

N. **Co**.
G. **czego**.
D. **czemu & ktem**.
A. **co**.
Ab. **od czego**.
Inst: **czym**/
Ult: **w czym**.

N O T A.

Cō & to/ omnium generum nominibus apponuntur, vt: **Tencī iest cō go HōG māne.** **Aibō/Ten to iest / &c.** Hic ille est, quem Deus amat. **Czysť to Maž.** Strenuus est hic vir. **Krasia to Pāmī.** Formosus est hæc virgo.

Licitur item, **Gež/** pro **o cō/** proprie
quid. **Maž/** pro **na cō/** ad quid. **Zač/** pro
za cō/ pro quo. **Przecž/** pro **prze cō/** per
vel propter quod.

On/ona/ono/Is, ea, id vel ille, &c.

Singulariter.

Mascul:

Nominatiuo **Oni.**

Genituo **Onego/iego/gi/go.**

Datiuo **Onemu/emu/mu.**

Accusatiuo **Onego/go/miego.**

Ablatiuo **Od onego/go/miego.**

Instrumentali **Onym/nim/im.**

Vltimo **w onym/w nim.**

Fam:

Singulariter.

Nominatiuo **Ona/**

Genituo **Oney/iey/**

Datiuo **one/ia/**

Accu-

Accusatiuo **one/ia/**
Ablatiuo **od oney/mey/**
Instrumentali **onę/ia.**
Vltimo **w oney/w mey.**

Neut:

Singulariter.

Nominatiuo **Ono/ &c.**

Genituo **Onego/ &c.**

Datiuo **onemu/ &c.**

Accusatiuo **ono/e.**

Ablatiuo **od onego/ &c.**

Instrumentali **onym/ &c.**

Vltimo **w onym/ &c.**

Pluraliter.

Nominatiuo **Oni/one/one.**

Genituo **Onych/ich.**

Datiuo **Onym/im.**

Accusatiuo **one/mie/ie.**

Ablatiuo **od onych/ich/nich/**

Instrumentali **onym/im/onetni/nimi/im/**

Vltimo **w onych/w nich.**

Notandum hic est, primo syllabam en & n, cum præpositionibus compositam, accusatiuum masculinum hujsus Pronominis denotare, vt: **wen/in illum.** **naden/supra illum.** **przen/** per illum. **przeden/pro illo.** **nan in/** contra illum. **Zan/pro illo,** &c.

D 3

Dein

Deinde obseruandum est , duo illa recta proca sit & swoy / ad omnes tres personas reciprocari , vt : gotuie sobie co / præparo mihi aliquid. gotuies sobie co / præparas tibi aliquid. gotuie sobie co / præparat sibi aliquid. Przedalem dom swoy / vendidi domum meam. Przedales dom swoy / vendidisti domum tuam. Przedal dom swoy / vendidit domum suam,

Denique scendum , tria hæc possessiva , moy / twoy / swoy / in reliquis generibus & casibus syncopen admittere , vt : moia / ma / moie / me / moiego / mego / moiey / mey / moitemu / memu / moich / mych / &c.

Adjectioes , quæ Pronominibus addit solent , sunt c/s/ż/że / & kolviet : vt , toč/ tos/ ż adhicitur quando pronomen in vocalem definit , vt : eż / oniż / taż / też / tegoz. żeverò , quando in consonantem , vt : Tens że / tymże / onymże. Kolviet idem est , quod latinis.cunq; , vt : Rokołwiet / quicunque , cokolviet / quodcunq; &c.

DE VERBO.

Quotuplicia sunt Verba apud Polonus ?

Duplicia :

Personalia , & Impersonalia.

Personæ

Personalia quot terminaciones habent ?

Tres : e / am / & iem / vt : mislute / cżys tam / rozumiem / amo , lego , intelligo. Quibusdam autem verbis particula Enclitica sita in fine additur in omnibus modis , numeris & personis , vt : Boies sis / timeo , doświadczenie / cżam sis / experior . Dowiem sis / rescisco.

Genera Verborum quot sunt ?

Tria. Actiuum , Passiuum , & Neutrume Ex quibus Actiuum & Neutrume tres illas terminaciones promiscue retinent. Passiuum autem propriam terminationem non habent , sed circumscribuntur per verbum Substantiuum & Participium præteritum , vt : Jes stem misłowany / a / e / Sum amatus , a , una , id est , amor. Bywam bit / a / e / fio percus sus , a , um , id est percutor.

Ex neutrī etiam quedam , quæ peculia rem terminationem non habent , circumloquim solemus , vt : zimno mi / frigus mihi , id est , frigeo. Goraco mi / zstuo. Cieplo mi , caleo. Trudno mi / occupatus sum. Łacno mi / vacat.

SPECIES.

D 4

Quot

Quot sunt Verborum deriuatiuorum Species?

Vna tantum Deriuatiuorum species constitui posse videtur, Frequentativa, cuius terminatio est **am** / descendens à primitivis in **e** / & absiduitatem quandam, seu habitum significat, & commodissimē per verbum soleo exponi potest, vt: **śiadam** / soleo sedere, à siede. **wi am** / soleo videre, à widzieć / soleo edere, à iem / edo.

Non autem omnia verbain **am** desinencia frequentativa sunt, sed primitiva multa, quae à te frequentativa in yuam formant, vi: **pytam** / interrogo, **pytw am** / soleo interrogare, sciscitor, **halam** / quereo, **halw am** / soleo querere.

TEMPORA.

Quot sunt tempora Verborum?

Quinque. Præsens, Perfectum, Plusquamperfectum, Futurum primum, seu Circumscriptum, & futurum secundum.

Habent præterea etiam Poloni Aoristum qui infinitivo tantum peculiaris est, & in his desinit, præcedente quacunque consonante, vi: **młowarhy** / przyszedhy / wydarhy / połkam amassem, es, et, venissem, es, et, eripuisse, es, etc.

Quomodo

Quomodo formantur hæc Tempora?

Si accurate formationis regulæ tradi dererent, obruerentur multitudine præceptorum discentium animi. Consul ius igitur est, vlum hoc loco consulere. Perfectum tamen perpetuam sub tribus generibus terminationem habet, **łem** / **łam** / **łom** / vel in aliqua forma, **ł** / **łi** / **ło** / **łt**: **młowalem** / ego vir amavi, **młowalam** / ego fœmina amavi, **młowalom** / ego animal amavi, vel sic: **Ten młowal** / ta młowała / ono młowało / hic, hæc, hoc amauit.

Plusquamperfectum cum perfecto idem est, nisi quod ei apponatur verbum Substantiuum, vi: **młowalem** **był** / ego vir amaueram, **młowalam** **była** / ego fœmina amaueram, **młowalom** **były** / ego animal amaueram.

Futurum Circumscriptum ex tertia persona præteriti utriusque numeri, & verbo Substantiuo conficiatur, vi: **bede pisal** / ego vir scribam, **bede pisala** / ego fœmina scribam, **bede pisalo** / ego animal scribam: vel cum Infinitivo, vi: **bede pisęć** / ero scribere, id est, scribam.

Futurum secundum pauca habent simplicita. In Compositis autem dominatur, & plurimumque cum themate simplici coincidit.

Simplicia, ut :

Sprawiam/sprawis/ efficio, efficiam.
Wracam/wroce/ reddo, reddam. **Zdras-**
dzam/zdradze/ prodo, prodam. **Kupuię**/
Kupię/emo, emam. **Nayduię**/nayde/inue-
 nio, inueniam.

Composita, ut :

Wydzieram/wydere/ eripio, eripiām.
Oskarżam/oskarże/ accuso, accusabo. **Przymawiam** / przymowis/ obtrecto, obre-
 stabo.

Aoristus à præterito dupliceſ formatur,
 Nam quando præteritum in ſem purum deſi-
 nit, mutat illud in Aoristo in wyſy/ vt : miſo-
 walem / miſowawhy. Quando verò in ſem
 purum, tunc vertit illud in hy/ vt : wywles-
 elem / extraxi, wywleſhy / poſquam ex-
 traxiſsem , es , et.

M O D I.

Modi quoſ ſunt ?

Sex, Indicatiuus, Imperatiuus, Optatiuus, Potentialis, Subiunctiuus, & Infiniuus.

Quomodo formatur Imperatiuus ?

Verba

Verba, quæ in am̄ definiunt, Imperatiuū in ay terminant, vt : chowam/ seruo,
 choway / serua.

Quæ in e/ abſciunt illud in Imperatiuū,
 vt : Dziekuie/gratias ago , dziekui. Quidam
 etiam i in y mutant, ut, dziekuy/ gratias age.

Quæ verò in ie exeunt præcedente con-
 ſona, etiam i abſciunt, vt : gubie/ perdo, gub/
 perde , kubie/ spolio, kub/ ipolia.

Quod si conſonans illa, quæ e præcedit,
 cognationem cum alijs habeat, tunc illa vel
 s assumit, vel in cognatam mutatur, vt : klas-
 be/ pono , kladz/ pone. picke/ aſſo , piecz/
 alla.

Quæ in ie definiunt, partim e abſciunt,
 partim in i illud mutant, vt : Gine/ pereo,
 gin/ peri, kradna/ furor, kradni/ furare.

Quomodo formatur Optatiuus ?

Optatiuus, Potentialis & Subiunctiuus,
 quod ad formationem nihil habent proprij,
 sed mutuantur tertiam perfonam à præterito
 Indicatiui , præpositis particulis distinctiuis,
 cum notis perfonarum.

Quæ ſunt illæ particulae diſjunctiuæ ?

Optatiui ſunt, Day / Boday / obych/
 vitinam , vt : Bodaybych pisal / vitinamſcri-
 berem. Dayzgina / vitinam percat.

Poten-

Potentiali postponitur, **Bych** / **Byś** / **By** /
Be. vt : **czytać** / **bych** / **legerem**, **Be.**

Subjunctiui sunt : **By** / **aby** / **iesliby** /
Gdy / **gdęby** / **vt** : **Gdym** **Był** / **cum essem,**
abym **Był** / **vt audirem,**

Quomodo formatur Infinitius?

Perpetuae quidem Infinitiui terminatio-
 nes sunt **ć** & **dż**. Formatio autem eius certis
 regulis, absq; dissentium rædio, comprehen-
 di vix potest, eo quod omnes alios modos
 multiplici varietate superet, quemadmodum
 in subjectis exemplis apparet.

am [**Szukam** / **kuć** / **quero.**
Mam / **mieć** / **habeo.**

iem [**Bożymiem** / **mieć** / **intelligo.**
Smiem / **smieć** / **audeo.**
Jem / **iesć** / **edo.**

bie [**Dlubie** / **bać** / **fodio.**
Skubie / **skuć** / **vellico.**

ie [**Scie** / **stać** / **sto.**
Bię / **bić** / **percutio.**
Mdleje / **mdleć** / **deliquium patiori.**

wia [**Nawyduje** / **naleść** / **inuenio.**
Odemywia / **odiać** / **adimo.**
Darwia / **darowac** / **dono.**

pie [**Szyje** / **hyć** / **neo.**
Bycie / **ryć** / **fodio.**

be [**Wiodę** / **wieść** / **duco.**
Idę / **isc** / **eo.**

dże [**Wadzę** / **wadzić** / **obsto.**
Radzę / **radzić** / **coniulo.**

lege [**Ladzę** / **lädʒ** / **excludo.**
Strzegę / **strzedz** / **custodia.**
Strzyże / **strzydz** / **tondeo.**

pie [**Pieczę** / **pies** / **asso.**
Tiucę / **tiuc** / **tundo.**

scie [**Scie** / **sluć** / **sterno.**
Miecie / **mleć** / **molo.**
Chwale / **chwalic** / **laudo.**
Kole / **kloc** / **pungo.**

latne [**Latnac** / **esurio.**
Miene / **mięiąc** / **promoueo.**
Zię / **żac** / **meto.**

re [**Tra** / **trzec** / **tero.**
Mire / **mrzec** / **morigor.**

pię [**pięsie** / **pisać** / **scribo.**
Proszę / **prosić** / **perco.**
Rosre / **rosć** / **creico.**
Piote / **pleć** / **plico.**

wo [**Rowe** / **rwąć** / **vello.**
Wioze / **wieść** / **veho.**
Gryze / **grysc** / **mando.**

Rāze / Parat / punto;
 źe Wože / wožic / vaho.
 Groże / grožic / interminor.

In his exemplis ap paret, variam esse àd multipicem Infinitui terminationem. Igitur vidēdum hic est, quid usus imitari jubeat.

Personae quot sunt?

Tres. Prima, vt Ja / Secunda, vt Ty / Tertia, vt On. Vbi notandum, in literam interdum notare primam personam, §/ secundam, vt: Gdym čytaſ / cum legerem, gdys čytaſ / cum legeres.

Obseruandum item hic est, Polonus interdum terminations primæ & secundæ personæ in præcedentes dictiones rejicare solent, vt:

Ja čytałem	Jam čytał / legi.
Ty čytałeś	vel Tys čytał / legisti
My čytaliśmy	mj my čytały / legimus
Wy čytałście	wyście čytały / legistis.

Numeri quot sunt?

Tres, Singularis, vt: miſuie / amo.
Dualis, vt: miſuiewę / nos duo amamus.
Pluralis, vt: miſuemę / amamus.

Conjugationes quot sunt?

Eti conjugationum certus dari numerus non potest, nulla tamen in ħs est difficultas. Sed obseruato uno aīcꝝ altero paradigmate, reliqua omnia erunt facilia.

PARTICIPIA.

Quomodo formantur Participia Activa?

Participia Activa & Neutra formantur à themate sui verbi, mutando vltimam literam vel syllabam in aīcꝝ / aīca / aīce. Vt: wiźe / video, wiźacy / aī / e. Biegam / curso, biegacacy / aī / e. Vbi notandum, Apocopen in genere masculino esse vltatissimā, vt pro mowiący / dicatur, mowiąc / dicens.

Declinatio eorum sequitur forma Adjectiuorum.

Quomodo definunt Participia Passiva?

Participia Passiva tres terminations habent, aīcꝝ / ony & ty. vt: Napominkany / aī / e / admonitus. Proshony / aī / e / rogatus. Tatty / Tritus, à tra. Dety / flatus, à Dmio. Myty / lotus, à Myje / lauo.

Paradigma Verborum in all.

Indicatiui præsens.

Singul.	Dualis.	Plural.
Czytam	Czytaw&	Czytamy
czytasz	czytatz	czytacie
czyta		czytais.

Perfectum Masculinum.

Singul:	Dualis.	Pluralis.
Czytalem	Czytalem⁹	Czytali⁹my
czytales	czytalaſte	czytaliſcie
czytal		czytuli.

Fœmin:	Neutr:
S. Czytałam czytałas czytała/ &c.	S. Czytałom czytałos czytało/ &c.

*Dialis & Pluralis numerus ubique
conveniunt.*

Vel sic. In Masculino.

Sing:	Dual:	Plur:
Jam czytal	Myswa czytala	Myswy czytali
Tys czytal	wysta czytatis	wyste czytuli
On czytal		oni czytali.

Fœmin:

Fœmin:	Neutr:
S. Jam czytals Tys czytala Ona czytala/ &c.	S. Jam czytala Tys czytalo One czytał.

Plusquamperfectum Masculinum.

S.	D.
Czytalem byl	Czytalaſwa byla
Czytales byl	Czytaluſta byla
Czytal byl	

P. Czytaliſme byli
Czytaliſcie byli
Czytaliſm byli.

Fœmin:	Neutr:
S. Czytalam byla	S. Czytalom bylo
Czytalaſ byla	Czytaloſ bylo
Czytala byla/ &c.	Czytalo bylo/ &c.

Vel sic. In Masculino.

S.	D.
Jam byl czytal	Myswa byla czytala
Tys byl czytal	wysta byla czytatis
On byl czytal	

Plural: Myswy byli czytali
wyste byli czytatis
oni byli czytali.

Fœmin:	Neutr:
S. Jam byla czytals Tys byla czytala Ona byla czytala/ &c.	S. Jam bylo czytalo Tys bylo czytalo One bylo czytalo

Futu-

Futūrum Masculinū.

S. Beda czytał vel czytać Bedzieś czytał Bedzie czytał	D. Bedzięc czytał vel czytać Bedzięcie czytał Beda czytał
Plur: Bedziemy czytali / vel czytać Bedzięcie czytali Beda czytali	

Fœmin :	Neutr :
S. <i>Bede czytalę</i>	S. <i>Bede czytalo</i>
vel <i>czytać</i>	vel <i>czytać</i>
<i>Bedziech czytala</i>	<i>Bedziech czytalo</i>
<i>Bedzie czytala</i> /8c.	<i>Bedzie czytalo</i> /8c.

Imperativus.

Sing:	Dual:	Plur:
Czytaj	Czytajw&Cz	Czytajmy
Niechaj czytać	Czytajcie	Niechaj czytać

Optativi Præsens & Perfectum Masculinum.

Sing.:	Dual:
<i>Bodaybych</i> czytał	<i>Bodaybyśwą</i> czytał
<i>Bodaybyś</i> czytał	<i>Bodaybystą</i> czytał
<i>Bodayby</i> czytał	

Plural:

Plural: *Bodąbyśmy czytali*
Bodąbyscie czytali
Bodąby cztali.

Fœminæ	Neutriæ
S. Bodaybych čytala	S. Bodaybych čyta
Bodaybyč čytala	Bodaybyč čytalo
Bodayby čytala / &c.	Bodayby čytalo

Plusquamperfectum Masculinum.

Singulariter.

Bodaj { bych byl čítař
 bys byl čítař
 by byl čítař.

Dual:
Boday [Bywo & Byla c̄ytala
Boday [Byst & Byla c̄ytala

Pluraliter.
 Bodusmy byli čytáli
 Boscie byli čytali
 By byli čytali.

Fæmininum.

Sing.
Bodaj Bych byla čytala
Bych byla čytala.
Bych byla čytala.

B

Ncp

Neutrum.

Sing.

I bych bylo čytalo
Bodaj I bys bylo čytalo
 Čy bylo čytalo / &c.

Futurum cum praesenti idem est.

Potentialis.

Præsens & perfectum Masculinum:

Sing: Dual: Plur:

Čytalých Čytalabyswa Čytalibysmy
 Čytalbys Čytalabysta Čytalibyscie
 Čytalby Čytalby.

Fœmin:

Neutr:

(S. Čytalabych
 čytalabys
 čytaliby / &c.
 S. Čytalobych
 čytalobys
 čytaloby / &c.

Plusquamperfectum Masculinum.

S. Čytalbysch byl D. Čytalabyswa byla
 čytalbys byl čytalabysta byla
 čytalby byl

P. Čytalibysmy byli
 čytalibyscie byli
 čytaliby byli.

Fœmin:

Fœmin:

Neutr:

S. Čytalabych byla S. Čytalebysch bylo
 čytalabys byla čytalobys b ylo
 čytalaby byla / &c. čytaloby bylo / &c.

Futurum cum praesenti coincidit.

Subiunctivi Præsens.

Gdy čytam / aś / a / &c. vi præsens Indicatiui.

Perfectum Masculinum.

S. Gdybym čytal D. gdybyswa čytala
 Gdybys čytal gdybysta čytala
 Gdyby čytal

Plural: Gdybysmy čytali
 gdybyscie čytali
 gdyby čytali.

Fœmin:

Neutr:

S. Gdybym čytala S. Gdybym čytalo
 gdybys čytala gdybys čytalo
 gdyby čytala / &c. gdyby čytalo / &c.

Plusquamperfectum Masculinum.

Sing:

Dual:

Gdybich byl čytal gdybyswa byla čytala
 Gdybys byl čytal gdybysta byla čytala
 Gdyby byl čytal

E 3

Plurals

Plural: Gdybysmy byli čytali
gdybyscie byli čytali
Gdyby byli čytali

Fœmininum.

Sing:

Gdybych byla čytala Gdybym bylo čy-
talo.
Gdybys byla čytala gdybys bylo čytalo
gdyby byla čytala /&c. gdyby bylo čytalo
/ &c.

Neutrum:

Sing:

Gdybych byla čytala Gdybym bylo čy-
talo.
Gdybys byla čytala gdybys bylo čytalo
gdyby byla čytala /&c. gdyby bylo čytalo
/ &c.

Futurum Masculinum.

Gdy bede čytal /&c. vt futuruna Indicatiū.

Infinitivi

Præsens. čytat̄.

Participium actiuum Čytajacy/a/e/&c.
per Apocopen čytajac.

Aoristus Čytawhy.

Participium passivum, čytany/a/e/&c.
per Apocopen Čytan.

Paradigma Passivi.

Indicatiū Præsens.

S. Jestem čytany/a/e D. Jesteśwóč čytane
Jestes čytany Jesteſtā čytani
Jest čytany

Plural:

Plur: Jestesmy čytani/e/e
Jestescie čytani
Są čytani.

Vel sic.

S. iam iest čytany/a/e. D. myswóč sa čytane
tys iest čytany wysta sa čytane
On iest čytany
Plural: Myśmy sa čyrani/e/e.
wyscie sa čytani
om sa čytani.

Perfectum & plusquamperfectum Masculinum,

S. Byłem čytany D. Byłaśwóč čytane
Byłes čytany Byłaſta čytane
Był čytany
Plural: Byliśmy čytani
Byliście čytani
Byli čytani.

Fœmin : Neutr:
S. Byłam čjtana S. Byłom čytane
Byłes čjtana Byłos čytane
Była čjtana /&c. Było čjtane /&c.

Vel sic.

Masc : Fœmin : Neutr:
S. Jam byl čytat̄ S. Jam byla čy-
Tys my /&c. Tys j tam /&c.
On] tana /&c. On]

E 4

Neutr:

Neutrum.

Singul: **Tam**

Tys bylo čítanø / &c.
One

Futurum.

S. **Bede čítány/a/e.** D. **Bedíšewá čítaná**
Bedíšeh čítány **Bedíšeta čítaná**
Bedíše čítany
 Plur: **Bedíšemy čítaní/e/e.**
Bedíše čítaní
Beda čítaní.

Imperativus.

S. **Badž čítány/a/e.** D. **Badžewá čítaná**
Liech bedíže čítány **Badžta čítaná**
 Plur: **Badžemy čítaní/e/e.**
Badžíše čítaní
Liech beda čítaní.

Optativus.

Bodaj bých byl čítaný / &c.
Bodaj bých byla čítaná / &c. in Feminino
Bodaj bých bylo čítané / &c. in Neutro.

Potentialis.

Býsbých čítány / &c. In Feminino, **Býsbých**
bých čítaná / &c. In Neutro, **Býsbých cí-**
tane / &c.

Subjun-

Subiunctivus. Præsens.

Edym iest čítány / &c.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Edym byl čítány / &c.

Infinitivus.

Præsens. **Cítiánym byc.**

Participium. **Bedac čítány / bedaca čítá-
na / Bedace čítané.**

PARADIGMA VER- borum in t.

Verborum in e desinentium, quædam
secundam personam formant in iß / quædam
in eß.

Indicativi Præsens.

Sing:	Dual:	Plur:
prose	prosiwá	prosimy
prosiß	prositá	prosite
prosi		proſa.

Sic.

S. piſa	D. piſewá	P. piſemý
piſeß	piſetá	piſecie
p. piſe		piſa.

E 5

Perſe-

Perfectum Masculinum.

S. prosilem D. prosilesswat P. prosilismi
prosiles prosiles prosiliscie
prosil

Fœmin:

S. prosilem
prosiles
prosile/&c.

Neutr:

S. prosilem
prosiles
prosile/&c.

Vel sic, Mascul.

Sing: Dual: Plur:

Jam prosil myswat prosile mysmy prosili
Tys prosil wysta prosile wyscie prosili
On prosil

Fœmin:

S. Jam prosile
Tys prosile
Ona prosile/&c.

Neutr:

S. Jam prosile
Tys prosile
Ono prosile &c.

Sic.

pisalem / vel Jam pisal. Fœm: pisalem /
vel Jam pisal. Neut: pisalem / vel Jam pisalo /&c.

Plusquamperfectum Masculinum.

Sing: Dual: Plur:

prosilem byl prosilesswat byla prosilismi
prosiles byl prosiles byla prosiliscie byla
prosil byl

Fœmin:

Fœmin:

S. prosilem byla D. prosilem bylo
prosiles byla prosiles bylo
prosil byla /&c. prosilo bylo /&c;

Vel sic Masculin.

S. Jam byla prosil D. Wyswat byla prosile
Tys byl prosil Wysta byla prosile
On byl prosil.

Plur: Wysmy byli prosili
Wyscie byli prosili
Oni byli prosili.

Fœmin:

Neutr: S. Jam bylo prosile
Tys byla prosile Tys bylo prosile
Ona byla prosile &c. Ono bylo prosile
&c.

Sic.

M. pisalem byl / vel Jam byl pisal/
F. pisalem byla vel Jam byla pisala/
N. pisalem bylo / vel Jam bylo pisalo /&c.

Futurum.

Bede prosil / &/o/ Sic Bede pisal / &/o/ &c.

Imperativus.

Sing: Dual: Plur:

Prosil prosiles prosili
Niechay prosil prosiles prosile
niechay prosil

Sic

Sic piſſ / niech piſſe / &c.
Optativus, Potentialis, & Subiunctivus
secundum priorem formam facile forme-
buntur.

Infinitivus.

Præsens, proſicē / piſat̄.

Participium Actiuum, proſiacy/a/e/&c
per Apocopen proſiat̄. Sic piſacy/a/e/&c
per Apocopen, piſat̄.

Aoristus, proſiwby piſawby.

Participium Passiuum, proſiony/a/e/
&c per Apocopen, proſion. Sic piſiony/a/e/
&c per Apocopen, piſion

PARA DIGMA in iem.

IndicatiVi Præfens.

Sing:	Dual:	Plur:
Rozumiem	rozumieow&	rozumieny
Rozumieß	rozumiet&	rozumiecie
Rozumie		rozumieis

Perfectum.

Masc: Rozumiſſiem / vel iam rozumiſſi / &c.
Fem: Rozumiſſes / vel iam rozumiſſia /

Neut: Rozumiſſiom / vel iam rozumiſſio /
&c.

Plus-

Plusquamperfectum.

M. Rozumiſſiem był / vel iam był rozumiſſi /
&c.

F. rozumiſſlam była / vel iam była rozumiſſia /
&c.

N. rozumiſſiom bylo / vel iam bylo rozumiſſie /
&c.

Futurum.

Niech rozumiſſi / ala / ało / &c.

Imperativus,

Sing: Dual: Plur:

Rozumiey rozumieyw& rozumiey my
Niech rozumie rozumieyta rozumiecie
Niechay rozumiejo.

Et sic deinceps.

Infinitivus.

Præsens, rozumieć.

Participium Actiuum, rozumieſſacy/a/
&c per Apocopen, rozumieſſac.

Aoristus, Rozumiſſawby.

Participium Passiuum, rozumieſſiny/a/
&c per Apocopen, Rozumiſſian.

Et hæc tenus de Personalibus.

De Impersonalibus.

Quotus

Quotuplicia sunt Verba Impersonalia in lingua Polonica?

Duplicia. Aut enim terminationem acti-
vam habent, cum adjuncta particula *sie* / *vt*;
podoba sie / placet. Aut passiuam, quae tamē
schema suum ab actiis personalibus mutuan-
tur, à tertia scilicet persona pluralis numeri,
vt: gracia / ludunt, id est, luditur, *robis* / la-
borant, id est, laboratur. Possunt autem plae-
racz utrocz modo conjugari, *vt mowia sie*/
dicitur, & *mowia dicunt*, seu dicitur.

Paradigma prioris generis:

Indicativus.

Præsens, *podoba sie* placet.
Perfectum, *podobało sie*
Plusquamperf: *podobało sie było*
Futurum *Wedzie sie podobało!*

Imperativus.

Niech sie podoba / vel *niechayby sie podob-
ało.*

Optativus.

Præsens & præter: *Wodayby sie podobało.*
Plusquamperf: *Wodayby sie było podoba-*

19.
Potenc-

Potentialis.

Præsens & Perfect: *podobałoby się*
Plusquamperf: *podobałoby się było.*

Subjunctiuus.

Præsens *Gdy sie podoba.*
Præter:perfect: *Gdyby sie podobało.*
Plusquamperf: *Gdyby sie było podobało.*
Futurum *Gdy sie wedzie podobało.*

Paradigma posterioris.

Indicatiui.

Præsens *Czytać legitur.*
Perfectum *Czytano.*
Plusquamperf: *Czytano było.*
Futurum *Wedzie czytać.*

Imperatiuus.

Niech czytać / albo *Niechayby czytano*

Optatiuus.

Præsens *Wodajby czytano*
Plusquamperf: *Wodajby czytano było.*

Potentialis.

Præsens *Czytanoby.*
Plusquamperf: *Czytanoby było.*

Subjunc-

Subiunctivus.

Præsens,	Gdy czysta.
Perfectum	Gdyby czystano
Plusquam:	Gdyby było czystano
Futurum	Gdy będą czyste.

DE ADVERBIO.

*Quid in Adverbio obseruandum
est?*

In Adverbio, Conjunctione & Interiectione, nihil quod videam obseruandum occurrit, præter significationem. Quare, ut discentes in promptu illa habeant, per omnes significationes vagabimur.

In loco.

Tu	Hic	W domu	Wnętrz	intus
Sam	Hic	Wewnatrz		extus
Tam/tamo/häyno/illuc		Na dworze foris		
Owdzie ibi		Doma domi		
Gdzie/gdzieś vbi		Blizu/blisko/		
Kedy/kedyś vbi		propè		
Leda gdzie	vbicunq;	Nägorze/ supra		
Leda kedy	vbicunq;	Na dole/infra		
Kedykolwiek		Pogorowiu/		
Wszedy/wszedzie/vbicunq;		Na doredziu/		
		in promptu.		
		Eigdziey		

Wigdziey nullibi Wresz Cominus
Indziey alibi Daleko procul
Opodal longe

De loco.

Skad	vnde	Zewhad vndicę
Stad	inde	Zwierzchu supernę
Zowad	isthinc	Zgory de super
Zonad/stam tad illinc		Zdolis inferne
Skad nad aliunde		Zgosćiny peregrę

Ad locum.

Dokad		precz/foras, procul, peregrę.
Gdzie	quod	
Kedy		Wspat retrorsum
Gdziekolwiek	quocum	Nazad retrorsum
Kedykolwiek	que	Koredy quorsum
Sam/huc		Nägore/Eugorze sursum
Sam/ illuc	(huc)	
Hayn/hayw/häyno/		Nä dol deorsum
Na dom/inro		Nä lewo/Esbie/ sinistrorum.
Na oror/foras		
Nä prawo/od siebie/	dextrorum;	

Per locum.

Koredy/quà		Onedy illac
Kedy/hac		Onedy illac

Temporis.

Kedy/quando		Dawno olim
Euis/Dziśia/hodie		Z dawną
Weżera/ heri		Skoro/quam primū
Jutro/cras		Wskót citā

E

Näzad

Utkrainetz perendie **Wz** quoad, vñqj
 Teraz nunc **Pot** } quandiu
 Ne oaxno } nuper **Dotad** } quandiu
 Ciegoa } aliquan- **Dotad** haftenu
 Utefiedy aliquan- **Dapiro** } mod
 Czsem do. **Dopirkó** } mod
 Już iam **Despiruczko**
 Tedy tunę **Diugy** diu
 Wano } przedtym antea
 Szaranku } potym postea
 Spör. ntu manē **Pochretii** spatiū
 Kintuszko **Czapochnislet** post
 Rychnio mox, cito
 pozdno / Cztery-
 cio serd.
 Szaredy / zanždy /
 zarefe / semper
 Ninto / Maluczko / Czachwile /
 paulisper.

Numeri.

Raz - semel **Ile troc / Ile razow /**
 Dwa razy / Dwie
 trec / bis q. oties.
 Trzy razy / Trzy
 troc / ter.
 Kwadko raro
 Dwale rarius.

Negandi.

Negandi.

Tete non	Ciekaćie / Ciekaćo /
Ant / ni, neque	nequaquam.
Mamniey	Zadna miera / nul-
Bygnimniey	Zadnym posiebie late-
Wykast, } me	Zadnym obyczajem / nus /

Affirmandi.

Ale / Tak sic	Jscie /
Ano sic est	Zaiste / certo,
Rowhem]	Zaprawde / profecto
Rowhem quippe	Pe prawdzie /
Rowhem]	Wprawdzie /
Bé / Też / etiam	Prawie / planie
Domlaſcę nimirum	Bez pochyby / Bezpo- chynie / sine dubio /

Demonstrandı.

Oto]	Ali /
Owo] ecca	Alić /
Wey]	Alići /
Weyze]	ecca /

Negandi.

Optandi.

Boday / Boże day / Obý / vtinam!	
----------------------------------	--

Hordandi.

Ciuz / Ciuze / age	Slyš / słuchaj / sodes
Ciuz w hyscy / agite	Ciut edno / muzieje /
	dno age.

Fa

Ordini

Ordinis.

Dzicym } potym }	Capitwet } deinde Caprzdod primò
Nipotym }	przodkiem }
Druga }	Powtore secundò
Rtemu }	Potrzciec tertio.
Dla toj	Dlaostatek postremò
Wzaimem	Dla et tandem

Interrogandi.

Czemu }	Ziæ } Przecz }	cur Zizah }	Num, numne
Dla czego }	Zizali }	Dla zabi/za/zi/num	Zali }

Similitudinis.

Jako quomodo	Rownie æque
Jakoby / By /	Wytrzæwiono /
quali	perinde.
Rzkomu / quasiverò	Inat / Inaczej /
Tat / Tatæ / Tas	alter.
tiez / ewat / sic	Wie inaczej / non secus.

Qualitatis.

Adverbia qualitatis ut plurimum à nominibus Adiectivis decidunt, &c vel in e/ vel in o desinunt, aut eandem cum Ablatiuo Initerumenu terminacionem habent, vt:

Miejsce

Miejsce viriliter	Srogo & sroðze / sed
Dobrze bene	uerè
Dle male	Bryjonto & kryjoms
Cudnie/pietnie	ta teste
Dlaebnie	Milezkiem tacite
Chedogo	Dla rokum / Chcac /
Mocne & o forti-	data opera
ter	Calkiem integrè
Smiechnie & o ridi-	Sztychem punctim
culè	Jednako vno modo
Latwie facilè	Dwojako bifariam
Prerro celeriter	Troiako trifariam
Dlugo diu	Rozmasticie multiplici-
Przyno frustra	cer

Quantitatis.

Barzo valde	Dosc/doscí/doscic /
Malo / Baset /	satis
parum	Doscjetu / doscjetku /
Wiele / sila /	penitus
multum	Prawie per, v:prawie
Dlažbyt nimium	udnie / per pulchre.

Intendendi.

Niemal/Bezmala /	Dobrze / vt: dobrzem
propemodum	ÿw uacie / Tantoperè
By imo	tibi succenseo, vt vix
	compos sim animi.

Remittendi.

Ledwie	po mālu paulatim
Ledwo	egrē, po lekku sensim
Po eū	vix po troše parumper
Po kāſtu	

Dubitandi.

Snadž forte *podobno fortasse*

Personalia.

Zemna mecum	znani nobiscum
Zroba tecum	dzvani vobiscum
Šreba tecum	

Vocandi.

Slyš heus *Sluchaj heus*

Respondendi.

Owom hem *Owomci ecce adsum*

Separandi.

Osobito/žosobnā/ *Jedorite dimitaxat
scorsim Tyllo/Wžoy/alterum*
Poiedynkum/ sigillatum.

Iurandi.

Dali Bog/Dali pan Bog per Deum.
Intomienio, mocy/ per hudem meam. (si ho-
nestus ium.)

Boday

Boday miezabito/ per vitam meam. (faxit

Deus ut interficiar.)

Jako mi pan Bog mil/ medius fidius.

Elegendi.

Raczej potius *On hem/Wox hem/*
Wieczej magis *Imo*

Congregandi.

Spols	Wespol/Wespolci/
Spolecznie	vna vna
Spolem	Razem/ simul

Prohibendi.

Nie/ Niech/ ne *Niechaj ne*

Concedendi.

Dobrze Esto *Rowhem fiat.*

Euentus.

źprzygody	Trasunkiem/ Źrak
przypadkiem	casu funku/ casu,
źprzypadku	

Comparanturne etiam Aduerbia?

Comparantur ut & alias, regulariter &
irregulariter.

Regulariter.

Pratko predzey	napredzey celeriter.
Barzo barzey	nabarzey valde.

Bliſto bliſcey na bliſcey propē.
Dlugo bliſcey na bliſcey diu.
Brotko krocey na krocey breuiter.

Irregulariter,

Dobrze lepicy nglepicy benē
Sle gorzey nagorzey male
Malo mincy ramnicy parum
Wiele wiecocy narwiecocy multum.

Particulae quæ superlatiuis intendendi gratia addi solent, sunt co & i&t / vt : co narychley / quam ciuiissime, i&t malepicy / quam optimē.

DE CONIUNCTIONE.

Copulatiue sunt :

2/y & y/y iam, quam.
Też etiam Tak i&t o y/cum, tum.

Quid differunt & y?

Significatione nihil differunt, sed vsu, y enim simpliciter conjungit, & autem & interrogat & conjungit.

Disjunctiue,

Abo vel albo/Lub/ Jesli/Cyl/ an num
lubo/badz/ siue li/ nihil significat, sed
Snadz/podobno/ in compositione & in
an forte. terrogat & disjungit,
Li/ An/ nec, ne'z vt: dobryli/ num bo-
lijz/ kisi/ quam nus est.

Aduersiue.

Aduersatiue.

Alle]	leż
żys	autem	życiowict
żysie]	Choć
Lepak	verò	Choćia
Lecz / sed, atqui		Chociaż
Jednak]	Ulierzka/c/ nedum
Wždy	ta-	Chybā/nisi, forte
przedsie/przećie	men	

Causales.

Bo/ bowiem/ abo/	peniewaſh quoniam
wiem nam.	By/ aby/ że/ zebj/
Itz/ iże/ gdyz quia	vt.

Ratiocinatiue.

Przeto]	Dla tego/ dla cęgo
Przetoſh	ergo	quapropter
Zprzetoſh]	Zwlaſcza/ a zwlaſ
Ztak/ tedy/ ideo		bczja scilicet.

DE PRÆPOSITIONE.

Quot sunt Præpositiones?

Viginti octo.

Węz sine	Do ad
Blizu & bliſto propē	Krom/kromia/ os
Dla propier	krom/abs'cę
	z

Aduersiue.

Ku/ad, versus	Nad supra, præter
Imo/mimo/iuxta,	O de
præter	Od ab
Miedzy inter	Około circum, circiter
Po post, secundum	Oprocz/procz præter
Pod sub	Podle/podlug/iuxta
Prze per	secundum
Przed ante, coram	S cum
propter	V apud
Przes per	W in
Przy apud, juxta	Wedle/wedlug/
Przeciwko } juxta, secundum	juxta, secundum
Przeciwko erga, Z è, ex	
Niprzeciwko/ cõtra	Z/ post, pro, citra,
Z/ ad, in, supra,	ylika
	erga.

Notandum hic est, septem has præpositiones **Bez/ Nad/ Od/ przed/ przez/ w & r/** interdum assumere, quando videlicet dictio sequens ab una vel pluribus consonantibus incipit, vitandæ asperitatis gratia, vt **Beze mne/ sine me, pro Bez mne/ Nademna/ supra me, pro Nad mne/ &c.** id quod etiam in verbis quibusdam compositis obseruatur, vt **rozedre/ dilacero, pro rozdre.** Vbi autem ap: a est consonantium in vnam sillabam copulatio, in illis haec obseruatio locum non habet, vt: **w nocu/ noctu, non, we nc cy/ Spoli/ ex agro, non ze poli.**

Ku/

Ku/ etiam præpositio u interdum abiicit, si vna aut plures consonantes sequantur minus asperæ, vt: **E nam/ ad nos, pro Eus nam / E sobie/ ad se, pro fu sobie/ E woli/in gratiam, pro Eu woli.** Quæ tamen litera u/ si sequatur p/ propter nescio quam obscenitatis significationem omittenda non est.

Cum quibus Casibus construuntur Præpositiones?

Præpositiones construuntur vel cum Genitio, Uatiuo, Accusatuo, casu vltimo solum, vel cum Accusatiiuo & casu Instrumenti, vel etiam cum Accusatuo, & casu vltimo.

Quot sunt Præpositiones quæ cum Genitio uo construuntur?

Duodecim, vt:
Bez/ Bez grzechu/ sine peccato.
Blizu & blisko/ blisko miasta/ propè vrbe.
Dla/ Dla swych trudności/ propter occupationes suas.

Do do Pana/ ad dominum.
Krom/kromia/okrom/ Okrom woli iego/
absque ipsius voluntate.
Od od hedi od rozumu/ Insanit.
Około okolo dwulat/circiter duos annos.
Podle/podlug/ podle drogi/ secus viam.
Podlug/wey woli/ pro ipsius arbitrio.

procz/

Procz/oprocz/ Procz przyczyny/sine causa
V v Oycia. apud patrem.
Wedle/wedlug/ Wedlug przypowiesci/
secundum proverbiu.
z z domu/ Ex aedibus.

**Quot Præpositiones construuntur cum
Datiuo ?**

Duæ.

Ku/ Ku Włochom / Italianam versus.
Przeciw/przeciwko/ Uprzeciw / naprzeciwko / Przeciwko przyjacelowi / erga amicum

Quot construuntur cum Accusatiuo ?

Duæ.

Prze/ przemiedostiter / proper inopiam.
Przes/przes pole/ per campum.

**Quot Præpositiones construuntur cum
Accusatiuo & casu Instrumentali ?**

Quinque.

Miedzy/ miedzy ludzmi / Inter homines.
miedzy ludzmi / In medio hominum

Nad/ Nadejdy nad nme / doctior me.
Przelozony nad wsytkimi / consituturus super omnes.

Przed. przed páną / in conspectum domini
Przed pánem / in conspectu domini.

pod

pod ped lata sub scamnum.
Pod lata sub scamno.

z Za miasto / & za miastem / extra Ciuitatem.

Accusatiuum affliscunt hæ præpositiones, quando motum significant, Ablauuum autem, cum quietem. Quod de sequentibus etiam accipiendum, quæ cum Accusatuum & ultimo casu construuntur, quarum sunt quatuor.

Na Na gore in montem
Na gorze in monte

O prośic o pokoy / petere de pace, pacem.
Nłowic o rzeczyach poważnych / de arduis rebus loqui.

Po Szedł po mode / iuit allatum aquam.
po stodzie po łak madr / piscator ietus sapit.

W Wpadł w błoto / cecidit in lutum.
Vignal w błocie / hæret in luto.

Peculiare aliquid habent duæ hæ præpositiones ino / leu inimo & przy.. Prior enim Genitium adicit & Accusatuum. Posterior vero ultimo casui foli seruit.

DE

DE INTERIE- CTIONE.

*Interjectiones Poloni paucas habent, quas
rum aliæ sunt :*

Comminationis, vt: Widda / Widdag / wæ:

Aliæ:

Irrisionis, vt: Wawey / vah:

Aliæ:

Ejulationis, vt: Wieszetyß / proh dolor

Aliæ:

Silentij, vt: Cyt / f. pax.

F I N I S.

